

Η διδασκαλία της Νεοελληνικής Γλώσσας στο Γυμνάσιο με τη δημιουργία και χρήση διαδραστικού ψηφιακού βιβλίου (ibook) για υπολογιστές - ταμπλέτες

Β. Παπαδοπούλου¹, Χ. Βασιλάκη²

¹ Φιλολόγος, Εκπαιδευτήρια «Ο Πλάτων», vrapad@hotmail.gr

² Φιλολόγος, Εκπαιδευτήρια «Ο Πλάτων», chrivassi@yahoo.gr

Περίληψη

Η εισαγωγή των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών στο σύγχρονο σχολικό περιβάλλον έχει αλλάξει τον τρόπο διδασκαλίας του μαθήματος της Νεοελληνικής Γλώσσας στο Γυμνάσιο. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να προτείνει έναν σύγχρονο τρόπο διδασκαλίας του εν λόγω αντικειμένου. Συγκεκριμένα η εργασία παρουσιάζει τη δημιουργία ενός διαδραστικού ψηφιακού βιβλίου (ibook) για υπολογιστές-ταμπλέτες. Παρουσιάζεται η δομή του βιβλίου και συγκεκριμένα παραδείγματα εφαρμογής του σε σχολικές τάξεις της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Το βασικό συμπέρασμα της εργασίας είναι ότι τα διαδραστικά ψηφιακά βιβλία και οι υπολογιστές - ταμπλέτες δίνουν την ευκαιρία στους φιλόλογους να ακολουθήσουν το «βηματισμό» των μαθητών και να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που προσφέρει η τεχνολογία σήμερα.

Λέξεις κλειδιά: νέα ελληνικά, ibook, υπολογιστής - ταμπλέτα

1. Εισαγωγή

Η ανάπτυξη των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών (ΤΠΕ) και οι δυνατότητες που προσφέρουν αποτελεί στις μέρες μας μια ευκαιρία για επαναδιατύπωση των στόχων και του διδακτικού πλαισίου του εκπαιδευτικού συστήματος. Κάτω από το πρίσμα αυτό, καθίσταται εφικτή η επανεξέταση των διαδικασιών της διδασκαλίας και της μάθησης, ο επαναπροσδιορισμός «παγιωμένων ιδεών», καθώς και η έκφραση νέων και καινοτόμων πρωτοβουλιών. Η εξοικείωση με τις ΤΠΕ, ο τεχνολογικός «αλφαριθμητισμός» και η ανάπτυξη διαχρονικών δεξιοτήτων στις ΤΠΕ, θεωρούνται σήμερα τμήμα του πυρήνα της βασικής εκπαίδευσης, αντίστοιχης σπουδαιότητας με την ανάγνωση και τη γραφή (UNESCO, 1994).

Οι ΤΠΕ βοηθούν τους μαθητές να αποκτήσουν εικόνα για δομές και φαινόμενα που δεν είναι εύκολο να παρατηρηθούν, να μορφοποιήσουν έννοιες δυσνόητες και να πειραματιστούν σε πρωτότυπες λύσεις για τα προβλήματα που εξετάζουν. Με τον τρόπο αυτό, οι μαθητές δεν θα είναι οι άκριτοι ακροατές και οι παθητικοί δέκτες των μηνυμάτων του εκπαιδευτικού, αλλά θα έχουν την ευκαιρία να οικοδομήσουν τη

Α. Λαδιάς, Α. Μικρόπουλος, Χ. Παναγιωτακόπουλος, Φ. Παρασκευά, Π. Πιντέλας, Π. Πολίτης, Σ. Ρετάλης, Δ. Σάμψων, Ν. Φαχαντίδης, Α. Χαλκίδης (επιμ.), Πρακτικά Εργασιών 3ου Πανελληνίου Συνεδρίου «Ένταξη των ΤΠΕ στην Εκπαιδευτική Διαδικασία» της Ελληνικής Επιστημονικής Ένωσης ΤΠΕ στην Εκπαίδευση (ΕΤΠΕ), Τμήμα Ψηφιακών Συστημάτων, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, Πειραιάς, 10-12 Μαΐου 2013

γνώση μέσα από την αλληλεπίδραση και την προσωπική τους ενασχόληση με τα θέματα που τους απασχολούν (Underwood, 2000).

Παραδοσιακά, η διδασκαλία της νεοελληνικής γλώσσας γινόταν με τη χρήση του προφορικού λόγου, με τη βοήθεια του πίνακα και έντυπων βοηθημάτων. Σταδιακά, με την υιοθέτηση των ΤΠΕ στη σχολική τάξη, ο πίνακας υποκαταστάθηκε από τη χρήση προβολικών μηχανημάτων και εξειδικευμένων προγραμμάτων παρουσίασης. Η χρήση αυτών των προγραμμάτων παρουσίασης βοηθά τον καθηγητή να οργανώσει καλύτερα το υλικό του, να ανατρέξει σε προηγούμενες ενότητες, αλλά και σταδιακά να αναπτύξει το μάθημά του, βασιζόμενος πάνω στο υπάρχον υλικό. Ο καθηγητής μπορεί στη συνέχεια να τοποθετήσει το υλικό του σε ηλεκτρονικά αποθετήρια, έτσι ώστε αυτό το υλικό να είναι διαθέσιμο για τους μαθητές του μέσω του διαδικτύου.

Η εμπορική εξάπλωση των υπολογιστών-ταμπλέτας (TPC) αποτελεί εξέλιξη της τελευταίας πενταετίας, τουλάχιστον για την Ελλάδα. Ως TPC ορίζεται ένας φορητός υπολογιστής σε μορφή λεπτής πλάκας ο οποίος έχει οθόνη αφής και μπορεί να δεχτεί δεδομένα μέσω γραφίδας (Reitz, 2012). Οι TPC, λόγω του μικρού τους μεγέθους και βάρους και της φορητότητάς τους, αποτελούν αντικείμενο μελέτης ως προς την εφαρμογή τους για εκπαιδευτικούς σκοπούς. Για την ουσιαστική αξιοποίησή τους στο σχολικό περιβάλλον, απαιτείται η δημιουργία εξειδικευμένων διαδραστικών ηλεκτρονικών βιβλίων. Η ανάπτυξη διαδραστικών ψηφιακών βιβλίων για χρήση σε TPC αποτελεί το πιο πρόσφατο εξελικτικό βήμα στη διαρκή προσπάθεια για τη δημιουργία διαδραστικού περιβάλλοντος στη σχολική τάξη. Σε ένα TPC, τόσο ο διδάσκων όσο και οι μαθητευόμενοι μπορούν, σε πραγματικό χρόνο, χρησιμοποιώντας εικόνα και ήχο να γράψουν, να σχηματίσουν, να συνθέσουν και, το κυριότερο, να ανταλλάξουν ιδέες και να αλληλεπιδράσουν με ένα δυναμικό τρόπο. Το παραχθέν υλικό μπορεί στη συνέχεια να αποθηκευθεί και να χρησιμοποιηθεί για μελλοντική χρήση.

Σκοπός της παρούσας εργασίας δεν είναι να προσφέρει στους μαχόμενους εκπαιδευτικούς άλλη μια θεωρητική προσέγγιση της διδασκαλίας των Νέων Ελληνικών, αλλά να προτείνει έναν σύγχρονο τρόπο διδασκαλίας του αντικειμένου καλύπτοντας τις παρακάτω απαιτήσεις:

- Τη σωστή και μεθοδική διδασκαλία της γλώσσας σε όλες τις εκφάνσεις μέσα από διαφορετικά κειμενικά είδη
- Την προσέλευση του ενδιαφέροντος του μαθητή έτσι, ώστε να τον κάνει κοινωνό και συμμετοχο στη διαδικασία της μάθησης
- Τη συγκέντρωση του απαιτούμενου για το δάσκαλο υλικού σε **ένα μέσο** προκειμένου να αντιμετωπιστούν πρακτικές – αντικειμενικές δυσκολίες κατά τη διεξαγωγή του μαθήματος
- Τη δυνατότητα να μπορεί να επαναλάβει ο μαθητής στο σπίτι του όσα ειπώθηκαν μέσα στην τάξη.

2. Η επιλογή του εργαλείου

Το εργαλείο μάθησης που επιλέγεται είναι το διαδραστικό ψηφιακό βιβλίο (ibook) και ο TPC iPad, στον οποίο μπορεί να αξιοποιηθεί ένα τέτοιο βιβλίο. Δημιουργούμε και χρησιμοποιούμε ένα ibook για το συγκεκριμένο TPC γιατί:

- ο TPC είναι φιλικός προς το μαθητή, καθώς επιτρέπει τη γρήγορη εξοικείωση μαζί του. Οι μαθητές δείχνουν, συνήθως, μεγαλύτερο ενδιαφέρον για ένα μέσο πιο κοντά στις δικές τους εμπειρίες και παραστάσεις, πιο κοντά στη δική τους γενιά. Σε έρευνα που έγινε στις ΗΠΑ σε δείγμα 1206 φοιτητών και 204 τελειοφοίτων του Λυκείου τον Ιανουάριο του 2012 φάνηκε ότι η κατοχή TPC τριπλασιάστηκε σε σχέση με ένα χρόνο πριν. Το εύρημα αυτό αποδίδεται στο γεγονός ότι οι ερωτηθέντες πιστεύουν ότι τα TPC είναι τόσο χρήσιμα για την εκπαίδευση όσο και για την ψυχαγωγία, καθώς επίσης και ότι θα αλλάξουν τον τρόπο εκπαίδευσης στο άμεσο μέλλον (Pearson Foundation, 2012).
- το ibook προσφέρει στους μαθητές και στους εκπαιδευτικούς τη διαδραστικότητα που δεν τη βρίσκει κανείς στο κοινό βιβλίο. Ο μαθητής δεν είναι απλώς ο παθητικός δέκτης της γνώσης, αλλά ενεργός συμμετέχων σε αυτήν. Παράλληλα καλύπτει τις ανάγκες **όλων των μαθησιακών τύπων** (οπτικού, ακουστικού, κιναισθητικού). Ο μαθητής μπορεί αγγίζοντας, ακούγοντας, βλέποντας να μάθει, αλλά και να δημιουργήσει υλικό γραπτό ή οπτικοακουστικό.
- μπορεί ο δάσκαλος σε μια συσκευή να συγκεντρώσει τα κείμενα, τις παρουσιάσεις του, το οπτικοακουστικό υλικό που του είναι χρήσιμο, διαδραστικές ασκήσεις και χάρτες χωρίς να χρειάζεται όχι μόνο καμιά άλλη συσκευή, αλλά και καμιά άλλη εφαρμογή παράλληλα ανοιχτή. Αυτό έχει το πλεονέκτημα ότι δεν αποσπάται η προσοχή των μαθητών με εξωδιδασκτικές δραστηριότητες, όπως facebook, ανταλλαγή μηνυμάτων και email, παιχνίδια κ.α. (Mang & Wardley, 2012). Για τη διδασκαλία μέσω διαδραστικού ψηφιακού βιβλίου δεν είναι πάντοτε αναγκαία η σύνδεση με το διαδίκτυο. Βέβαια σκοπός του βιβλίου είναι να ανοίξει και ένα παράθυρο στον κόσμο. Έτσι ενσωματώνονται και υπερσυνδέσεις στο διαδίκτυο με διεθνείς βιβλιοθήκες, ηλεκτρονικά λεξικά, έντυπα και άλλους χρήσιμους ιστότοπους.
- ο μαθητής όλο αυτό το υλικό μπορεί να το χρησιμοποιήσει στην τάξη μαζί με τον καθηγητή και τους συμμαθητές του και να το επεξεργαστεί αργότερα όσες φορές θέλει στο σπίτι του.
- το ibook σε TPC προσφέρεται για ανάπτυξη τόσο των δεξιοτήτων που σχετίζονται με τη μάθηση (αναζήτηση πληροφοριών, κριτική σκέψη, έρευνα, δημιουργικότητα), όσο και με την κοινωνικοποίηση του μαθητή (συνεργασία σε ομάδες, ετεροαξιολόγηση, ανταλλαγή υλικού) και την οργάνωση του υλικού του, όπως καταγραφή και οργανωμένη καταχώρηση σημειώσεων (Mang & Wardley, 2012).

3. Η διδασκαλία της Νεοελληνικής Γλώσσας μέσω ενός διαδραστικού ψηφιακού βιβλίου

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα του προγράμματος PISA 2009 στην κατανόηση κειμένου οι Έλληνες μαθητές έχουν χαμηλότερη επίδοση (483 μονάδες) από τη μέση επίδοση (493 μονάδες) των μαθητών των χωρών του ΟΟΣΑ (Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας, 2012). Το ζητούμενο, λοιπόν, για κάθε φιλόλογο είναι το πώς θα βοηθήσει τους μαθητές του να καλλιεργήσουν τη γλωσσική τους ικανότητα έτσι, ώστε να γίνουν επαρκείς ομιλητές και χρήστες της γλώσσας.

Χρησιμοποιώντας ως βάση την επικοινωνιακή διάσταση της γλώσσας, που εξετάζει «τη συμβολή της δομικής και λειτουργικής ανάλυσης στην επίτευξη των επικοινωνιακών στόχων» (Κλαίρης & Μπαμπινιώτης, 2005) ξεκινούμε από κείμενα τα οποία αντιστοιχούν σε διάφορες επικοινωνιακές περιστάσεις. Μέσα από αυτά θα βοηθήσουμε τους μαθητές να κατανοήσουν

- Τι είναι κείμενο και ποια τα είδη του;
- Ποιες είναι οι εκάστοτε επικοινωνιακές συνθήκες;
- Πώς ορίζω το σκοπό της επικοινωνίας;
- Πώς οργανώνω το υλικό μου;
- Πώς επιλέγω το κατάλληλο ύφος ανάλογα με την επικοινωνιακή περίσταση;
- Με ποια κριτήρια επιλέγω το λεξιλόγιο; (χρήση λεξικό και διαχείριση λημμάτων);

Η επιλογή των κειμένων γίνεται

- με βάση την αντιληπτική ικανότητα των μαθητών
- με βάση το πρόγραμμα σπουδών του Υπουργείου Παιδείας
- με βάση τα ενδιαφέροντα των παιδιών της αντίστοιχης ηλικίας
- με σκοπό την κάλυψη όσο το δυνατόν περισσότερων κειμενικών ειδών

Κάθε κεφάλαιο οργανώνεται, σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών και τη διδακτέα ύλη, σε δύο ενότητες. Στην αρχή κάθε κεφαλαίου μπορεί να προηγείται το ερευνητικό ερώτημα που θα κινητοποιήσει το μαθητή και θα του ξυπνήσει το ενδιαφέρον. Μπορεί παράλληλα να χρησιμοποιηθεί ως αφόρμηση και ένα βίντεο ή αρχείο ήχου σχετικό με το προς εξέταση θέμα.

Το πρώτο μέρος αφορά στην επεξεργασία των θεματικών ενοτήτων έτσι, ώστε ο μαθητής να προβληματιστεί, να ενημερωθεί, να συζητήσει και εν τέλει να αποκτήσει ένα γνωστικό υπόβαθρο στο συγκεκριμένο θέμα και να μπορέσει να παραγάγει λόγο. Συχνά γίνεται σύνδεση του μαθήματος της νεοελληνικής γλώσσας με τη νεοελληνική λογοτεχνία έτσι, ώστε να μη θεωρούνται από τους μαθητές ανεξάρτητα αντικείμενα. (βλ. Εικ. 1) Στο πλαίσιο αυτό εξετάζονται και τα σχήματα λόγου, το λεξιλόγιο ή αλλά υφολογικά στοιχεία.

Στο δεύτερο μέρος γίνεται η επεξεργασία των γραμματικών και συντακτικών φαινομένων ξεκινώντας πάντα από τα κείμενα και εξετάζοντας τη λειτουργία τους και τις επιδράσεις τους στη διαδικασία της επικοινωνίας.

Το κεφάλαιο ολοκληρώνεται με την αυτοαξιολόγηση και τον αναστοχασμό. Ο μαθητής μέσα από έναν κατάλληλα διαμορφωμένο πίνακα καλείται να απαντήσει σε ερωτήσεις που αφορούν στο γνωστικό μέρος του κεφαλαίου, αλλά και να κάνει έναν αναστοχασμό με ερωτήματα που αφορούν στο πώς τον επηρέασε ή σε τι τον έκανε καλύτερο η επεξεργασία του συγκεκριμένου θέματος.

4. Σύντομη περιγραφή του διαδραστικού ψηφιακού βιβλίου

Σε ένα διαδραστικό ψηφιακό βιβλίο καλλιεργούμε την **οπτική, προφορική και γραπτή** επικοινωνία παράλληλα και **ισότιμα** και ενθαρρύνουμε την **ομαδοσυνεργατική** μάθηση και διδασκαλία.

Έτσι για την **οπτική επικοινωνία** δεν περιοριζόμαστε μόνο σε κείμενα – απλά ή πολυτροπικά – αλλά τα συνοδεύουμε με πινακοθήκες (εικόνες, έργα εικαστικά, γελοιογραφίες, σκίτσα, διαγράμματα, διαφημιστικές αφίσες, τρισδιάστατες χρονογραμμές, τρισδιάστατες εικόνες κ.λπ.) και βίντεο (αποσπάσματα από κινηματογραφικά ή θεατρικά έργα, συνεντεύξεις, ρεπορτάζ, διαφημίσεις, ντοκιμαντέρ, δημιουργίες του ίδιου του διδάσκοντος κ.λπ.). Με τη βοήθεια του υλικού αυτού ο μαθητής ασκείται στην κατανόηση, στην επεξεργασία και στην κριτική αποτίμηση του περιεχομένου του και καλείται συχνά να επικοινωνήσει τη γνώση του και με άλλους πιο δημιουργικούς τρόπους, παράγοντας ο ίδιος ανάλογο οπτικό υλικό (βλ. Εικ.2,3).

Για την **προφορική επικοινωνία** μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τραγούδια και ηχητικά ντοκουμέντα, όπου οι συγγραφείς διαβάζουν οι ίδιοι έργα τους. Επίσης, ηχητικά αρχεία που κατασκευάζει ο διδάσκων μόνος ή σε συνεργασία με τους μαθητές του (π.χ. ηχογραφημένα δείγματα προφορικού λόγου), για να αναδειχθούν οι βασικές διαφορές γραπτού - προφορικού λόγου, οι ποικιλίες των επικοινωνιακών περιστάσεων. Τέλος, ηχογραφημένη ανάγνωση από τον διδάσκοντα λογοτεχνικών κειμένων ή ηχογραφημένη διδασκαλία. Τόσο για την οπτική, όσο και για την προφορική επικοινωνία δίνονται, επίσης, υπερσυνδέσεις για περαιτέρω επεξεργασία.

Για τη **γραπτή επικοινωνία** καλείται ο μαθητής να ασκηθεί στη γραφή ποικίλων κειμένων ηλεκτρονικών ή μη. Ιδιαίτερα για το θέμα της ορθογραφίας η αυτόματη διόρθωση των λέξεων δίνει στο μαθητή τη δυνατότητα να έρχεται σε διαρκή επαφή με τη σωστή γραφή των λέξεων. Επίσης, είναι εφικτή η οργανωμένη καταχώρηση γραπτών σημειώσεων μέσα στο ibook.

Το συντακτικό, η γραμματική, το λεξιλόγιο και η ετυμολογία διδάσκονται μέσα από παραστατικές παρουσιάσεις, ηλεκτρονικές ασκήσεις, ηχογραφημένες διδασκαλίες με παράλληλη παρουσίαση σημειώσεων (βλ. Εικ. 4,5,6).

Εικόνα 1: Σύνδεση με τη λογοτεχνία (λογοτεχνικό κείμενο «κρυμμένο» στην εικόνα και ταινία)

Εικόνα 2: Πινακοθήκη με πίνακες ζωγραφικής και βίντεο

Εικόνα 3: Κείμενα και διαδραστική εικόνα

Εικόνα 4: Τρόπος μελέτης των σχημάτων λόγου

Εικόνα 5: Μελέτη συντακτικού και γραμματικής (παρουσιάσεις, ταινία)

Εικόνα 6: Τρόποι μελέτης συντακτικού και γραμματικής (άσκηση αυτοαξιολόγησης)

Στο βιβλίο, τέλος, μπορεί να ενσωματωθεί γλωσσάρι με το βασικό ή το απαραίτητο λεξιλόγιο, καθώς και υπερσυνδέσεις σε σελίδες του ψηφιακού βιβλίου.

Η καινοτομία στο διαδραστικό ψηφιακό βιβλίο είναι ότι:

- όλο αυτό το υλικό είναι συγκεντρωμένο σε **ένα** μέσο
- κάθε κεφάλαιο είναι δομημένο και οργανωμένο από τον ίδιο τον διδάσκοντα έτσι, ώστε να εξυπηρετεί τους στόχους της διδακτικής ενότητας

Α. Λαδιάς, Α. Μικρόπουλος, Χ. Παναγιωτακόπουλος, Φ. Παρασκευά, Π. Πιντέλας, Π. Πολίτης, Σ. Ρετάλης, Δ. Σάμψων, Ν. Φαχαντίδης, Α. Χαλκίδης (επιμ.), Πρακτικά Εργασιών 3ου Πανελλήνιου Συνεδρίου «Ένταξη των ΤΠΕ στην Εκπαιδευτική Διαδικασία» της Ελληνικής Επιστημονικής Ένωσης ΤΠΕ στην Εκπαίδευση (ΕΤΠΕ), Τμήμα Ψηφιακών Συστημάτων, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, Πειραιάς, 10-12 Μαΐου 2013

- ενισχύει την ομαδοσυνεργατική διδασκαλία, καθώς κάθε ομάδα διαθέτει το δικό της εργαλείο με όλο το υλικό και μπορεί να εργαστεί ανεξάρτητα από τις υπόλοιπες ομάδες και σε διαφορετικό θέμα
- ο μαθητής έχει αυτόματη πρόσβαση σε ένα σώμα λέξεων ή όρων που απαιτείται να κατακτήσει σε κάθε διδακτική ενότητα
- ο μαθητής έχει στη διάθεσή του **διαρκώς όλο** το υλικό και μπορεί να το επεξεργαστεί όσες φορές θέλει στο σχολείο ή οπουδήποτε αλλού
- δίνεται στο μαθητή η δυνατότητα συνεχούς αυτοαξιολόγησης.

Το TPC υπερέρχει σε σχέση με άλλους φορητούς υπολογιστές, γιατί:

- εμποδίζει τη διάσπαση της προσοχής του μαθητή κατά τη διάρκεια του μαθήματος, καθώς λόγω της αρχιτεκτονικής τους δεν υποστηρίζουν την παράλληλη εμφάνιση διαφορετικών εφαρμογών (Mang και Wardley, 2012).
- αποτελεί μια ιδιαίτερη κατηγορία φορητών συσκευών, καθώς λόγω της οθόνης αφής που διαθέτει μπορεί να δεχτεί διαδραστικά δεδομένα εισαγωγής μέσω γραφίδων, πράγμα που προσομοιάζει στον κλασικό τρόπο γραφής με το μολύβι πάνω στο χαρτί (Alvarez et al., 2011)
- σε σχήμα προσομοιάζει σε ένα βιβλίο, είναι μικρότερο σε μέγεθος και πιο ελαφρύ και γι' αυτό μεταφέρεται πιο εύκολα, ενώ παράλληλα έχει μπαταρία με μεγαλύτερη αυτονομία
- υπάρχει η δυνατότητα συνεχούς επικοινωνίας μαθητή – διδάσκοντα με σκοπό την ανταλλαγή υλικού, την αξιολόγηση της συμμετοχής ή της γνωστικής επάρκειας του μαθητή από το διδάσκοντα κατά τη διάρκεια του μαθήματος ή και μετά το πέρας αυτού.
- οποιοσδήποτε εκπαιδευτικός χωρίς απαραίτητα εξειδικευμένες γνώσεις στον προγραμματισμό μπορεί να δημιουργήσει ένα ψηφιακό διαδραστικό βιβλίο χρησιμοποιώντας εφαρμογές που μέχρι στιγμής δεν προσφέρονται σε άλλα λειτουργικά συστήματα.
- ένα διαδραστικό ψηφιακό βιβλίο σαν αυτό που περιγράψαμε δε μπορεί προς το παρόν να λειτουργήσει σε άλλο φορητό υπολογιστή
- με τη χρήση άλλου φορητού υπολογιστή οι μαθητές συνηθίζουν να δέχονται ηλεκτρονικά από το δάσκαλο φύλλα εργασίας και στη συνέχεια να τα εκτυπώνουν και να τα συμπληρώνουν φυλάσσοντάς τα σε ένα φάκελο. Με τα TPC οι μαθητές και το σχολείο: α) μέσω συγκεκριμένης εφαρμογής μπορούν να δέχονται σε μορφή PDF το φύλλο εργασίας, να το συμπληρώνουν με γραφίδα ή με το χέρι, να το καταχωρούν σε ηλεκτρονικό φάκελο ή και να το στέλνουν ηλεκτρονικά στο διδάσκοντα ή σε συμμαθητή τους. Έτσι εξοικονομούνται χρήματα και χρόνος, ενώ παράλληλα οι μαθητές δε χρειάζεται να κουβαλούν ντοσιέ με σημειώσεις ή φωτοτυπίες.

5. Συμπεράσματα

Τα διαδραστικά ψηφιακά βιβλία και οι υπολογιστές - ταμπλέτες δίνουν την ευκαιρία στους φιλολόγους να ακολουθήσουν το «βηματισμό» των μαθητών και να αξιοποιήσουν στη γλωσσική διδασκαλία τις δυνατότητες που προσφέρει η τεχνολογία σήμερα. Η ανταπόκριση των μαθητών κατά τη διάρκεια της μέχρι σήμερα πειραματικής χρήσης των βιβλίων αυτών στο σχολείο μας είναι θετικότερη. Ακόμα και μαθητές που μέχρι σήμερα επεδείκνυν σχετική αδιαφορία, κινητοποιήθηκαν και συμμετείχαν πιο ενεργά στο μάθημα.

Ευχαριστίες

Ευχαριστούμε τη Διεύθυνση των Εκπαιδευτηρίων «Ο ΠΛΑΤΩΝ» και ιδιαίτερα την Κα Παπαδοπούλου Β. για την ευκαιρία που μας έδωσε και το συνάδελφο Ν. Σιδέρη.

Βιβλιογραφία

- Alvarez C., Brown C., Nussbaum M.. Comparative study of netbooks and tablet PCs for fostering face-to-face collaborative learning. *Computers in Human Behavior* 27 (2011) 834–844.
- Mang C.F. and Wardley L.J. (2012). Effective Adoption of Tablets in Post-Secondary Education: Recommendations Based on a Trial of iPads in University Classes. *Journal of Information Technology Education: Innovations in Practice*, 11, 301-317
- Pearson Foundation (2012). *Survey on Students and Tablets*. Ανακτήθηκε 15/3/2013, από τη διεύθυνση www.pearsonfoundation.org/downloads/PF_Tablet_Survey_Summary_2012.pdf
- Reitz (2012). Online Dictionary for Library and Information Science. Ανακτήθηκε 15/3/2013, από τη διεύθυνση http://www.abcclio.com/ODLIS/odlis_T.aspx?#tabletcomputer
- Underwood, J.D.M. (2000). A comparison of two types of computer support for reading development. *Journal of Research in Reading*, 23(2), 136-148.
- UNESCO (1994). *Informatics for Secondary Education. A curriculum for schools*. Paris: Unesco.
- Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας (2012). *Pisa 2009 Πρώτα Αποτελέσματα για την Ελλάδα, Τεύχος Ι*. Ανακτήθηκε 15/3/2013 από τη διεύθυνση www.kee.gr/attachments/file/PISA%202009_Greek_Report_I.pdf
- Κλαίρης Χρ. – Μπαμπινιώτης Γ. (2005). *Γραμματική της Νέας Ελληνικής*. Ελληνικά Γράμματα: Αθήνα.